

ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΔΙΕΚΟΨΕ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑΝ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ.

Ἡ Ἁγία καί Ἱερά Σύνοδος τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων συνελθοῦσα σήμερον, ἡμέραν Δευτέραν, 26^ν Ἀπριλίου/ 9^ν Μαΐου 2011, εἰς κανονικὴν Συνεδρίαν αὐτῆς, ἐπελήφθη μεταξύ ἄλλων θεμάτων καί τῆς ἐπιλύσεως τοῦ προβλήματος τῆς ἀτικανονικῶς εἰς Ἱερισχῶ ἀνεγερθείσης Ἐκκλησίας ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου Ρουμανίας.

Ἡ Ἁγία καί Ἱερά Σύνοδος ἐξετάσασα διεξοδικῶς καί εἰς βάθος τό πρόβλημα τοῦτο, ὁμοφώνως καί μετὰ λύπης ἀπεφάσισε τήν διακοπὴν τοῦ μνημοσύνου τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ρουμανίας κ.κ. Δανιήλ καί τήν καθάρισιν τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις ἀντιπροσώπου τοῦ Πατριαρχείου Ρουμανίας Ἀρχιμανδρίτου π. Ἱερωνύμου Κρέτσου.

Οἱ λόγοι διὰ τήν λήψιν τοιαύτης ἀποφάσεως εἶναι ὅτι κατά τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς δεκαετίας τοῦ 1990, τό Πατριαρχεῖον Ρουμανίας ἤρχισε καί ὠλοκλήρωσε τήν ἀνέγερσιν Ναοῦ μετὰ ξενῶνος εἰς Ἱερισχῶ, χωρίς τήν κανονικὴν ἔγκρισιν τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, εἰς τήν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποίου ὑπάγεται ἡ Ἁγία Γῆ.

Τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων εὐρέθη εἰς δύσκολον θέσιν ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου. Εἶδε τὰ κανονικά ὄρια αὐτοῦ, ἐπικυρωμένα ὑπὸ Οἰκουμενικῶν καί Τοπικῶν Συνόδων νά ἀπειλῶνται ἀθαιρέτως καί ἀπροκαλύπτως ἐν τῇ πράξει.

Τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων ἐξήγησεν εἰς τό Πατριαρχεῖον Ρουμανίας ὅτι ὁ ἰσχυρισμός αὐτοῦ ὅτι ἡ Ἐκκλησία αὕτη ἀνηγέρθη διὰ τούς ἐκ Ρουμανίας προσκυνητάς εἰς τήν Ἁγίαν Γῆν, ἐάν γίνῃ ἀποδεκτός, μετατρέπει τήν δικαιοδοσίαν τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων εἰς ἀνοικτόν πεδῖον δι' ὅλας τὰς Ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας δι' ἀνέγερσιν ναῶν, τινες τῶν ὁποίων ἤδη ἔχουν ζητήσῃ τοῦτο.

Ἐπειδή, παρά ταῦτα, τό Πατριαρχεῖον Ρουμανίας δέν ἐπέδειξε τήν δέουσαν ἐκκλησιαστικὴν εὐαισθησίαν, τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων ἔθεσεν εἰς ἀκοινωνησίαν τόν ἀναλαβόντα καί περατώσαντα τήν πρωτοβουλίαν ταύτην, Ἀρχιμανδρίτην Ἱερώνυμον Κρέτσου ἀντιπρόσωπον τοῦ Πατριαρχείου Ρουμανίας εἰς τήν Ἁγίαν Γῆν, προσφάτως δέ πρὸς ὄθησιν τοῦ προβλήματος πρὸς ἐπίλυσιν, ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ἀπέστειλε πρὸς τόν Μακαριώτατον Πατριάρχην Ρουμανίας κ.κ. Δανιήλ τήν κάτωθι ἐπιστολήν, ἐν ἧ ἔκτίθενται ἀναλυτικῶς ὅλαι αἱ πτυχαί τοῦ προβλήματος τούτου καί ἡ στάσις τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων:

Τῷ Μακαριωτάτῳ Πατριάρχῃ τῆς Ὀρθοδόξου Ρουμανικῆς Ἐκκλησίας, Τοποτηρητῇ Καισαρείας, Καππαδοκίας, Μητροπολίτῃ Οὐγγροβλαχίας καί Ἀρχιεπισκόπῳ Βουκουρεστίου κ. Δανιήλ, ἀδελφῷ ἐν Κυρίῳ ἀγαπητῷ καί συλλειτουργῷ τῆς Ἡμῶν Μετριότητος, ἀσπασμόν ἅγιον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῶν προκατόχων Ἡμῶν, μακαριστοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κυροῦ

Διοδώρου καί μακαριστοῦ Πατριάρχου Ρουμανίας κυροῦ Θεοκτίστου, ἀνελήφθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου Ρουμανίας πρωτοβουλία ἀνεγέρσεως Ἱεροῦ Ναοῦ εἰς Ἱεριχώ μετ' οἰκημάτων ξενῶνος περίξ αὐτοῦ ἄνευ ἐγκρίσεως καί κανονικῆς ἀδείας τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἁγίων Τόπων, τοῦ Ἡμετέρου δηλονότι Πατριαρχείου τῶν Ἱεροσολύμων.

Αἱ ἐνστάσεις καί διαμαρτυρίαι τοῦ ἡμετέρου Πατριαρχείου δέν ἠδυνήθησαν νά ἀνακόψουν τήν ἀνέγερσιν τοῦ ἐν λόγῳ Ναοῦ. Αὗται τούναντίον ἠγνοήθησαν καί ὁ Ναός ἐτελειώθη καί σήμερον μάλιστα λειτουργεῖται.

Ἡ Ὑμετέρα λίαν τετιμημένη καί περισπούδαστος Ἡμῖν Μακαριότης, διακρινομένη ἐπί θεολογικῆ καταρτίσει καί παιδείᾳ οὐκ ὀλίγη, ἐπίσταται καλῶς ὅτι ἡ πρᾶξις αὕτη ἀποτελεῖ κατάφωρον παραβίασιν τῆς Εὐαγγελικῆς ἀρχῆς, τιθεμένης ὑπό τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν Παύλου, «φιλοτιμουμένου εὐαγγελίζεσθαι οὐχ ὅπου ὠνομάσθη Χριστός, ἵνα μή ἐπ' ἀλλότριον θεμέλιον οἰκοδομῆ» (Ρωμ. 15, 20), ὡς καί τῶν ἱερῶν Κανόνων, 31ου τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, 5ου τῆς Συνόδου Ἀντιοχείας καί 10ου Καρθαγένης, καταδικαζόντων τήν πῆξιν ἐτέρου θυσιαστηρίου, ἐν καταφρονήσει τοῦ οἰκείου ἐπισκόπου. Τό ἐπιχείρημα ὅτι ἡ Ρουμανική Ἐκκλησία ἐπιθυμεῖ νά ἔχη ἴδιον αὐτῆς Ναόν εἰς τήν Ἁγίαν Γῆν, δέν εὐσταθεῖ, καθ' ὅτι αὕτη ἔχει Ναόν εἰς Ἱεροσόλυμα καί καθ' ὅτι ἡ Ἁγία Γῆ ἔχει ἀνατεθῆ πρός διαφύλαξιν καί διαποίμανσιν εἰς τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων ὑπό τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ὀρισάσης διά τοῦ 7ου κανόνος αὐτῆς «τόν ἐν Αἰλίᾳ ἐπίσκοπον τιμᾶσθαι καί ἔχειν τήν ἀκολουθίαν τῆς τιμῆς», τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ὀρισάσης διά τῆς Ζ' Πράξεως αὐτῆς: «Ἰουβενάλιον, τόν ὀσιώτατον ἐπίσκοπον τῶν Ἱεροσολύμων τάς τρεῖς Παλαιστίνας ὑπό τήν ἰδίαν ἐξουσίαν ἔχειν» καί τῆς Πενθέκτης, διά τοῦ 36ου κανόνος αὐτῆς συγκαταλεξάσης τόν θρόνον τῆς Ἱεροσολυμιτῶν πόλεως μεταξὺ τῶν Πρεσβυγενῶν Πατριαρχείων.

Ἐάν καί αἱ ἄλλαι Ὀρθόδοξοι Ἐκκλησίαι ἀκολουθήσουν τό παράδειγμα τοῦτο τῆς Ὀρθοδόξου Ρουμανικῆς Ἐκκλησίας, τότε θά ἔχωμεν εἰς τήν Ἁγίαν Γῆν ἀντιπροσωπείας δέκα τριῶν Αὐτοκεφάλων Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ὅπερ ἔσται παράδειγμα αὐθαιρέτου Ὀρθοδόξου πολυφωνίας καί πολυαρχίας, δυσκόλως διοικητικῶς οἰκονομουμένης καί εἰς ἀντίθεσιν ἐρχομένης πρός ὅσα συνεφωνήθησαν ὑφ' ὅλων τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν εἰς τήν Δ' Προσυνοδικήν Διάσκεψιν τῆς Γενεύης τοῦ ἔτους 2009.

Τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων ἀντιμετώπισε μετά λύπης βαθείας ἀλλά καί μετ' ἀνεκτικότητος καί μετριοπαθείας πολλῆς τήν ἐντός τῶν κόλπων αὐτοῦ ἐμφυτευθεῖσαν ἀντικανονικὴν ταύτην κατάστασιν, διό καί περιωρίσθη ὅπως θέσῃ εἰς ἀκοινωνησίαν μόνον τόν πρωτεργάτην αὐτῆς, Ὀσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Ἱερώνυμον Κρέτσου, χωρίς νά καθαιρέσῃ τοῦτον ἢ νά διακόψῃ τό μνημόσυνον τῆς Ρουμανικῆς Ἐκκλησίας ἐν τοῖς Διπτύχοις, ὅπερ ἐδικαιούτο νά πράξῃ.

Ἀναμεῖναντες ἐφ' ἱκανόν χρόνον καί μάλιστα ἐπί τετραετίαν ἀπό τῆς σὺν Θεῷ ἐκλογῆς τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος εἰς τόν τετιμημένον θρόνον τοῦ Πατριαρχείου τῆς Ρουμανίας καί μή ἰδόντες οὐσιαστικὴν τινα κίνησιν παρ' Αὐτῆς πρός ἐπίλυσιν τοῦ προβλήματος τούτου, ἐκ τῶν πραγμάτων κινούμεθα, ὅπως Ἡμεῖς ἐγείρωμεν τοῦτο, ἵνα ἄνευ οὐδεμιᾶς περαιτέρω χρονοτριβῆς θεραπευθῇ καί ἐπουλωθῇ ἡ ἀνοικτὴ αὕτη πληγὴ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σώματος, συνωδά τοῖς θείοις καί ἱεροῖς κανόσι, καί ἵνα μή φθάσωμεν εἰς τό ἀπευκταῖον τῆς καθαιρέσεως τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Ἱερωνύμου ἢ τῆς διακοπῆς τοῦ μνημοσύνου τῆς ἀδελφῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ρουμανίας.

Ἐπί τούτοις, ἀσπαζόμενοι αὐτήν ἀπό τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου φιλήματι ἀγίῳ, διατελοῦμεν.

Ἐν τῇ Ἁγίᾳ Πόλει Ἱερουσαλήμ ,βια' Ἰανουαρίου κζ'.

Τῆς Ὑμετέρας πεφιλημένης Μακαριότητος

Ἀγαπητός ἐν Χριστῷ ἀδελφός,

ΘΕΟΦΙΛΟΣ Γ΄

Πατριάρχης Ἱεροσολύμων

Ἀνταποκρινόμενος ὁ Πατριάρχης Ρουμανίας κ.κ. Δανιήλ ἀπέστειλεν ὡς ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ ἐπί τοῦ θέματος τήν Παρασκευήν πρό τοῦ Λαζάρου, 2^{αυ} / 15^{ου} Ἀπριλίου 2011, τόν θεοφιλέστατον Ἐπίσκοπον Campineanu κ. Κυπριανόν, κομίζοντα μεθ' ἑαυτοῦ ἐπιστολήν.

Εἰς τήν ἐπιστολήν ταύτην οὐδόλως ἐπιδεικνύεται ἡ διάθεσις διὰ τήν κανονικήν ἐπίλυσιν τοῦ προβλήματος καί τήν διατήρησιν τῆς ἐν Χριστῷ ἐνότητος, ἀπεναντίας δι' ἀδυνάτων καί ἀβασίμων ἐπιχειρημάτων καταβάλλεται ἡ προσπάθεια νομιμοποιήσεως καί παγιώσεως τῆς δημιουργηθείσης καταστάσεως.

Πρός διαφύλαξιν καί προστασίαν τῶν κανονικῶν προσκυνηματικῶν καί ποιμαντικῶν δικαιωμάτων τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων εἰς τήν Ἁγίαν Γῆν ἡ Ἁγία καί Ἱερά Σύνοδος προέβη εἰς τήν ὀδυνηράν μέν, ἀναγκαίαν δέ ἀπόφασιν ταύτην, εὐχομένη ἐν τῷ μεταξύ διὰ τήν ἐν σεβασμῷ τῆς ἐκκλησιαστικῆς τάξεως ἀποκατάστασιν τῆς διακοπείσης κανονικῆς καί ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας.

Διευκρινίζεται ὅτι παρά τήν διακοπήν τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας, οἱ ἐκ Ρουμανίας εὐσεβεῖς προσκυνηταί εἶναι εὐπρόσδεκτοι εἰς τά Πανάγια Προσκυνήματα καί τās Ἱερᾶς Μονᾶς τοῦ Πατριαρχείου.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.